

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGINGEN

(Ingezonden bij brief van 3 april 1968;
gepubliceerd 11 april 1968)

Nr. 10

Het ontwerp van wet wordt als volgt nader gewijzigd:

Artikel 1 wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 1.** 1. Het is verboden zonder vergunning met behulp van een daarvoor bestemd werk afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor een lozing met behulp van een werk dat op een ander werk is aangesloten, mits de door de beheerder van dat andere werk gegeven voorschriften bij de lozing worden nageleefd.

3. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur bepalen dat het zonder vergunning verboden is de in het eerste lid bedoelde stoffen op andere daarbij aan te geven wijze dan met behulp van een daarvoor bestemd werk in oppervlaktewateren te brengen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen Wij mede bepalen dat het brengen op welke wijze ook van daarbij aan te geven soorten van stoffen als bedoeld in het eerste lid in oppervlaktewateren is verboden.

4. Het is verboden zonder vergunning van of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stoffen als bedoeld in het eerste lid, die vanuit of over het grondgebied van Nederland daartoe zijn aangevoerd, te brengen in het water van de volle zee binnen een door Ons te bepalen afstand uit de kust.

5. Aan een vergunning mogen voorschriften worden verbonden tot bescherming van de belangen waarvoor het vereiste van vergunning is gesteld.”

Toelichting

De toevoeging: „dan met behulp van een daarvoor bestemd werk” in het derde lid heeft ten doel duidelijker aan te geven wat in deze volzin moet worden verstaan onder „op andere daarbij aan te geven wijze”.

Artikel 3, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 3.** 1. Ten aanzien van oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk, de territoriale wateren hieronder begrepen, wordt voorzover die oppervlaktewateren niet bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als in het tweede lid bedoeld zijn aangewezen, een vergunning als in artikel 1, eerste en derde lid bedoeld verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, en een verklaring als in artikel 2 bedoeld uitgereikt of ingetrokken door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat. Tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk worden gerekend mede te behoren de met deze oppervlaktewateren in open verbinding staande havens, welke bij anderen dan het Rijk in beheer zijn, behoudens voorzover toepassing is gegeven aan artikel 4, tweede lid. Ingeval van twijfel wordt door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat na overleg met gedeputeerde staten van de provincie waarin het oppervlaktewater is gelegen, beslist of er sprake is van een haven als bedoeld in de vorige zin.”

Toelichting

De wijziging bestaat uit de toevoeging van de laatste volzin. Hoewel voor de meeste aan de rijkswateren gelegen havens zonder veel moeilijkheden zal kunnen worden vastgesteld, dat zij met betrekking tot het onderwerp van deze wet behoren tot een rijkswater, kan in verband met de specifieke geografische en waterstaatkundige situatie ter plaatse in sommige gevallen toch verschil van mening ontstaan over de vraag of een haven behoort tot een rijkswater. Aangezien twijfel in zulke gevallen moet worden uitgesloten, moet er alsdan een beslissende instantie zijn. Hiertoe ware de minister te roepen. De minister zal zich echter wel dienen te verstaan met gedeputeerde staten.

In artikel 5 vervalt het derde lid.

Lid 4 van artikel 5 wordt genummerd: 3.

Voor de toelichting moge worden verwezen naar hetgeen over dit artikel is vermeld in het eindverslag bij punt 45, onder letter b.

De laatste volzin van het derde lid van artikel 11 wordt gelezen als volgt:

„In dit geval staat voor de aanvrager beroep open totdat de bevoegde gezag alsnog schriftelijk op de aanvraag heeft beslist.”

Toelichting

Deze redactie voorkomt, dat de aanvrager — gezien de in de vervallen redactie opgenomen termijn van beroep — zijn beroepsrecht kan verspelen en dat onnodig beroepen worden ingesteld, indien de administratie iets meer tijd nodig heeft dan één jaar om een goede beslissing te nemen. Bovendien verschaft deze redactie de aanvrager steeds een wapen om de administratie te nopen binnen een redelijke tijd een beslissing te nemen. Tenslotte kan de aanvrager, wanneer alsnog de beschikking wordt gegeven, zijn beroep ingevolge lid 1 van dit artikel meer gericht instellen.

Artikel 14 wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 14.** 1. De overweging van een op Ons ingesteld beroep wordt niet bij de Afdeling voor de Geschillen van bestuur van de Raad van State aanhangig gemaakt, dan nadat de Raad van de Waterstaat is gehoord.

2. Wanneer een beslissing van Ons of gedeputeerde staten strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een beschikking als bedoeld in artikel 7, of van een beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning, en wanneer zulk een beschikking overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, tweede lid in werking is getreden voordat op het ingestelde beroep is beslist, kunnen Wij of gedeputeerde staten zo daartoe termen zijn in de beslissing op het beroep bepalen, dat een vergoeding zal worden toegekend ten laste van het openbaar lichaam dat in eerste aanleg de beschikking heeft genomen, onverminderd het recht van belanghebbende die het beroep heeft ingesteld om op grond van andere wettelijke bepalingen schadevergoeding te vragen.”

Toelichting

De voorgestelde wijziging heeft betrekking op het tweede lid. Aangezien een besluit van gedeputeerde staten, houdende beslissing op een ingesteld beroep, ook kan strekken tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een beschikking, waartegen het beroep was gericht, terwijl de beschikking door toepassing van artikel 15, tweede lid, reeds in werking was getreden, is het gewenst gedeputeerde staten in deze een gelijke bevoegdheid toe te kennen als de Kroon.

Artikel 15 wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 15.** 1. Een beschikking als bedoeld in artikel 7, een beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een

vergunning, alsmede een beschikking tot uitreiking van een verklaring van ongenoegzaamheid treden niet in werking voordat de termijn van beroep ongebruikt is verstreken dan wel de beslissing in beroep is gegeven en geen beroepsmogelijkheid meer openstaat.

2. Het bevoegde gezag dat een beschikking neemt als bedoeld in het eerste lid, kan hangende de termijn van beroep of hangende de beslissing op een ingesteld beroep bepalen, dat de beschikking in werking treedt voordat de termijn van beroep is verstreken of voordat op een ingesteld beroep is beslist. Het geeft hiervan onmiddellijk kennis aan de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu en aan de daarbij betrokken besturen van provincies, van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen.

3. Door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat wordt hiertoe niet overgegaan dan nadat gedeputeerde staten en de betrokken inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning zijn gehoord.

4. Gedeputeerde staten gaan hiertoe niet over dan nadat de betrokken inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning zijn gehoord.

5. Besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen gaan hiertoe niet over dan na instemming van gedeputeerde staten, de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning gehoord.

6. Het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 4, tweede lid, gaat hiertoe niet over dan na instemming van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning gehoord.

7. Indien een vergunninghouder het bevoegde gezag heeft verzocht toepassing te geven aan het bepaalde in het tweede lid kan dat gezag in zijn beschikking bepalen, dat de verzoeker het openbaar lichaam vrijwaart voor ten laste van dat lichaam komende vergoedingen als bedoeld in artikel 14, tweede lid.”

Toelichting

De voorgestelde wijziging bestaat uit de toevoeging van een zevende lid. Indien een openbaar lichaam toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in het tweede lid kunnen gedeputeerde staten resp. de Kroon bij hun beslissing op een beroep het openbaar lichaam verplichten bepaalde vergoedingen te doen aan belanghebbende. Indien echter aan het bepaalde in het tweede lid toepassing is gegeven op verzoek van de vergunninghouder is het niet billijk deze vergoedingen ten laste te laten komen van het openbaar lichaam. Gelet echter op het principe dat in artikel 14, tweede lid, is neergelegd, dat eventuele vergoedingen ten laste komen van het openbaar lichaam, dat de beschikking in eerste aanleg heeft genomen, ware deze mogelijkheid tot verhaal uitdrukkelijk te vermelden.

Artikel 17, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

„2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kunnen voor eigendommen in gebruik als woonruimte de heffingen en bijdragen worden vastgesteld op een gelijk bedrag per woonruimte of op grondslag van de voor de grondbelasting vastgestelde of in overeenstemming daarmee geschatte belastbare opbrengst. Met eigendommen in gebruik als woonruimte kunnen worden gelijkgesteld eigendommen in gebruik als bedrijfsruimte, indien de vervuilingswaarde van de stoffen als

bedoeld in artikel 1, eerste lid, kleiner is dan twintig inwonerequivalenten.”

Toelichting

Deze wijziging bestaat uit de toevoeging van de laatste volzin aan dit lid. Deze aanvulling is gewenst omdat zonder deze bepaling eigendommen in gebruik als bedrijfsruimte, hoe klein ook, zullen moeten worden belast op basis van het aantal inwonerequivalenten. Dit zou leiden tot onnodige administratieve werkzaamheden.

Artikel 22, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„**Artikel 22.** 1. Het gezag aan hetwelk ingevolge het bepaalde in artikel 16, eerste lid, een heffing is verschuldigd, besteedt het bedrag van de ingevorderde heffingen:

a. voor de bestrijding door hemzelf van verontreiniging van oppervlaktewateren,

b. ter betaling van aan dat gezag door anderen opgelegde heffingen,

c. tot het doen van uitkeringen ter tegemoetkoming in de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren aan diegenen die tot het treffen van die maatregelen zijn gehouden.”

Toelichting

De thans voorgestelde wijziging beoogt slechts een duidelijker redactie te geven van artikel 22, eerste lid.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. A. BAKKER.